

Galéria Subterranea Hořice
Autorka: Nina Pažáková

I přes označení „Subterranea“ se galerie nad zemí projevuje výraznou kompozicí dvou jednoduchých kubických hmot, spojených širokým schodištěm. Pod zemí tak jsou především výstavní prostory, které jsou z větší části závislé na umělém osvětlení – se všemi zápory i klady které to přináší.

Pro navrženou koncepci je vhodně zvolen nosný systém i založení stavby, kombinující jednoduchou přímou opěrnou stěnu se založením do otevřené svahované jámy po stranách. Za správný přístup lze považovat zjednodušení suterénu, nekopírujícího složitost půdorysů nadzemní části. Dimenze svislých i vodorovných konstrukcí jsou adekvátní, oceňuji práci s bedničkovými vylehčenými stropy nad velkým rozpětím a celkově je stavebně konstrukční část bez výhrad.

Vzhledem k použití masivních fasádních desek z pohledového betonu by autorka měla mimo zdokumentování jejich kotvení též doplnit výkresy fasád návrh o spárořezu, který výsledný vzhled dosud minimalisticky pojatých stěn galerie zásadně ovlivní. Za mimořádně technicky obtížný pak považuji detail / skladbu P10, kde těžký fasádní panel vytváří podhled vykonzolované části (D.1.8.11).

V části ZTI působí vnitřní trasování i dimenze adekvátně, volbu jedné centrální větrací jednotky na místo více menších si studentka jistě obhájí. Komplikovaně působí spíše vedení vnější infrastruktury (dvojice čerpacích kanalizačních šachet, vedení primárních okruhů od vrtů tepelných čerpadel). Akumulaci jinak nevyužívané vody před vsakem považuji jen za součást školního zadání, v praxi jde u solitérní stavby na rozlehlém „zeleném“ pozemku o nadbytečné řešení.

Strohý interiér koresponduje s tvarově prostým vnějším výrazem, určitě jde o prostředí tvořící vhodné pozadí pro vystavené exponáty. Použité prvky (osvětlení, zábradlí) pak odkazují k různým etapám architektury 20. Století, ale vzájemně spolu svou jednoduchostí ladí. Za velmi invenční považuji elegantní leštěné zábradlí s krásnou plynulou křivkou – byť takto bohužel neodpovídá naší nesmyslné normě.

Celkově jde o práci plnící zadání, která sice nepřináší nijak invenční koncepci, ale neobsahuje ani zásadní chyby v použitých technických řešeních. Autorka prokázala že ví, jak stavbu zjednodušit žádoucím způsobem, bez dopadu na původní architektonickou koncepci.

A určitě bych jí odpustil, že v původní studii vydávala vzorek travertinu za pískovec.

Navržené hodnocení: **B**

9.6.2024

Ing. arch. Pavel Šmelhaus